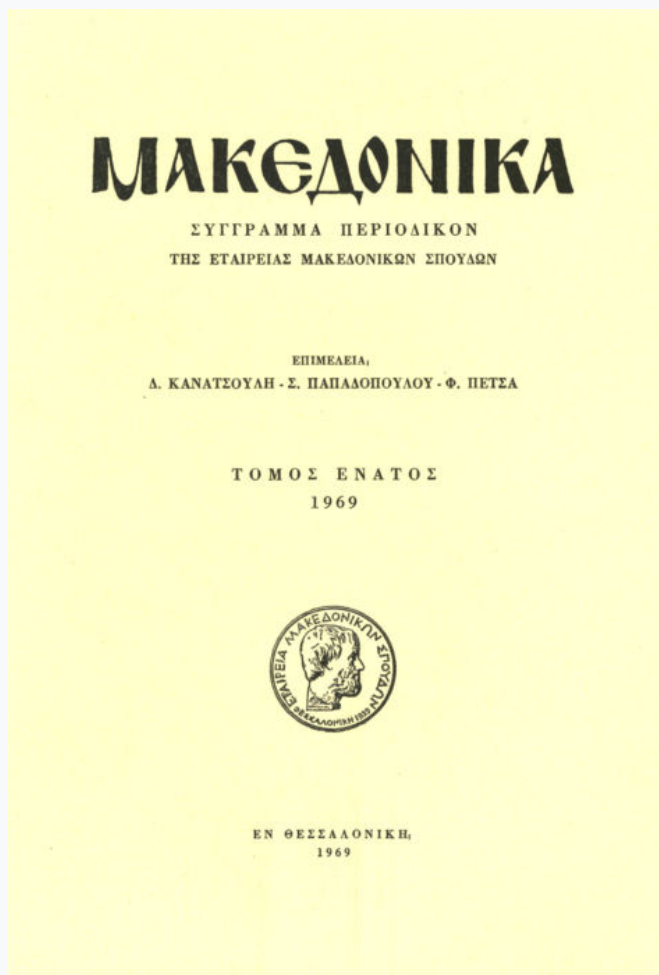

Μακεδονικά

Τόμ. 9 (1969)

Ευστρατίου Ι. Μαυρουδή, Άγιον Όρος: Ακρόπολις και κιβωτός της Ορθοδοξίας. Το νομικόν αυτού καθεστώς

Χ. Κ. Παπαστάθης

doi: [10.12681/makedonika.1060](https://doi.org/10.12681/makedonika.1060)

Copyright © 2015, Χ. Κ. Παπαστάθης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Παπαστάθης Χ. Κ. (1969). Ευστρατίου Ι. Μαυρουδή, Άγιον Όρος: Ακρόπολις και κιβωτός της Ορθοδοξίας. Το νομικόν αυτού καθεστώς. *Μακεδονικά*, 9, 361. <https://doi.org/10.12681/makedonika.1060>

κεδονία καὶ ἡ Θράκη, ποὺ ἐγκληματικά μετονομάστηκαν ἐπισήμως Βόρειος Ἑλλάς, δὲν βρίσκονται στὸ ἐπίπεδο ἐκείνου τῆς μέριμνας ποὺ πραγματικά ἀξίζουν. Ἡ λεγομένη διοικητική καὶ βιομηχανική ἀποκεντρώση παραμένουν ἀκόμα στὸ στάδιο τοῦ προγραμματισμοῦ. Ἡ κατάσταση αὐτὴ ἐγκυμονεῖ κινδύνους ὄχι μόνο γιὰ τὶς νευραλγικὲς παραμεθόριες ἐπαρχίες, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ ἐλληνικὸ σύνολο. Συνέπεια αὐτῆς τῆς ἐγκαταλείψεως εἶναι ἡ μετανάστευση, ἡ ἀστυφιλία, ἡ ἀσύμφορη ἐλεφαντοποίηση τοῦ ἀττικοῦ λεκανοπεδίου, τὸ χαμηλὸ εἰσόδημα τῶν ὄρειων πληθυσμῶν. Ὁ συγγρ., καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης καὶ ἐπὶ δεκαετίες ἀνώτατος δημόσιος λειτουργὸς στὴ Μακεδονία, ἀναπτύσσει μὲ ὀξύνοια καὶ εὐρύτητα σκέψεως τὶς ἀπόψεις του στὴ ρωμάλεια ἐργασία του καὶ καταλήγει σὲ συμπεράσματα, ποὺ θὰ ἀπέβαιναν σωτήρια ἂν εἰσακούονταν.

Χ. Κ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΗΣ

Εὔστρατιου Ἰ. Μαυρουδῆ, "Ἅγιον Ὅρος: Ἀκρόπολις καὶ κιβωτὸς τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὸ νομικὸν αὐτοῦ καθεστῶς (Ἐπιστημονικὴ Ἑπετηρίς τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τόμ. ΙΕ'. Προσφορά εἰς Παναγιώτην Β. Δερτιλίην), Θεσσαλονίκη 1968, σ. 125-137. Ἀνάτυπον, Θεσσαλονίκη 1968, 8ον, σ. 15.

Ὁ κ. Μαυρουδῆς προβαίνει σὲ σύντομη ἀνασκόπηση τοῦ ἀγιορειτικοῦ καθεστώτος πρὶν καὶ μετὰ τὸν Καταστατικὸ Χάρτη (1926), ἀναφέρεται στὴ διεθνὴ θέση τοῦ Ἄθω καὶ στὶς νομικὲς του σχέσεις μὲ τὸ ἐλληνικὸ κράτος. Μολονότι ὁ συγγρ. διαθέτει τὰ προσόντα γιὰ συγγραφή μιᾶς ἀξιόλογης ἐργασίας, δὲν μπόρεσε νὰ ἀποδώσῃ ἱκανοποιητικά. Ὑπάρχουν μερικὲς ἀβλεψίες (π.χ. οἱ Προέλληνες ἀναφέρονται ὡς φύλο ἐλληνικό!), ἀუსτηματοποίηση τῆς διάταξιν τῆς ὕλης καὶ παρεμβολὲς τελείως ἐπουσιωδῶν λεπτομερειῶν, ὅπως ἡ παράθεση ὅλων τῶν θεωριῶν περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους ἢ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐδάφους ἀπὸ συνταγματικῆς ἀπόψεως. Θὰ ἦταν προτιμότερο, ἂν στὶς λίγες σελίδες τοῦ μελετήματός του, ὁ συγγρ. περιοριζόταν στὰ πλαίσια τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐργασίας του μὲ ἀφρονότερα στοιχεῖα καὶ λιγώτερες μυθολογικὲς, ἱστορικὲς καὶ θεολογικὲς παρεκβάσεις.

Χ. Κ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΗΣ

Κωνσταντίνου Ἀ. Βαβούσκου, Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Θεσσαλονίκης ὡς σύμβολον τῆς ἐθνικῆς ὁλοκληρώσεως, Θεσσαλονίκη 1968 (Ἀριστοτελεῖον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης), 8ον, σελ. 37.

Πρόκειται γιὰ τὸν πανηγυρικὸ λόγον, ἐμπλουτισμένον μὲ νέα στοιχεῖα, ποὺ ἐξεφάνησε ὁ συγγρ. στὴν ἐπίσημη τελετὴ τοῦ Ἀριστοτελεῖου Πανεπιστημίου κατὰ τὸν ἑορτασμὸ τῶν ἐπετείων τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ ἔπους τοῦ 40. Συνηθίσαμε — καὶ ὄχι πολὺ ἄδικα — νὰ θεωροῦμε τοὺς πανηγυρικοὺς λόγους προσφορά ἀμελητέα. Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ δὲν ἰσχύει γιὰ τὸ μελέτημα τοῦ κ. Βαβούσκου. Μέσα σὲ περιορισμένον ἀριθμὸ σελίδων μὲ ὀξυδέρκεια ἀναπτύσσει τὴν πνευματικὴν, οἰκονομικὴν καὶ ἐθνικὴν πορείαν τοῦ μακεδονικοῦ ἑλληνισμοῦ, τὴ δραστηριότητα τῶν ξένων προπαγανδῶν, τὴν ἱστορίαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ζητήματος καὶ εὐστοχα ἐρμηνεύει τὶς διαφορὰς φάσεις του. Ἡ βιβλιογραφία του εἶναι ἐκλεκτικὴ καὶ τὸ ὕψος του, χωρὶς νὰ χάνῃ τὴν ζωηρότητα τοῦ προφορικοῦ λόγου, κρατᾷ ἀδιάσπαστο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστη. Ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ κάνουν τὸ μελέτημα χρησιμώτατον εὐσύνοπτον ἐγχειρίδιον τῆς ἱστορίας καὶ τῶν ἀγώνων τοῦ μακε-